

Aan mijne lieven moeder op den 28sten december 1848

Door J.J. Cremer

Handschrift in de Koninklijke bibliotheek

Het kind ziet met een blij gelaat
Zijn jaardag te gemoet,
En waant dat hij den koning lijkt,
Als hij met bloem en siertak prijkt,
En elk hem wenschend groet.
Geen zorgen drukken 't jeugdig hart.
Het denkt aan leed noch ramp.
Geen droev herdenken van 't verleen
Geen toekomst baart hem zorg; alleen
Verheugd hij zich – met damp
Het meisje of wel de jongeling,
Der kinds'heid naauw ontgaan.
Zien op hun feest met blij gelaat
Hoe 't jarental één meerder staat,
De toekomst lacht hen aan.
De toekomst biedt hun in 't verschiet:
Eer, voorspoed en geluk,
Een schitterend levensbaan.
Zij zullen staag op rozen gaan,
Zij denken aan geen druk.
Doch, zoo het blij geboortefeest,
In rijper leeftijd naakt,
Dan wordt al 't lief en 't leed herdacht,
Het goede biddend afgewacht,
En reiner vreugd gesmaakt.
Veel wenschen aan den jongentijd
Zijn dan alree voldaan.

Men draagt den vader, moedernaam
Men ziet zijn kroost vol vreugd te saam
En stort een' dankbren traan.
Doch ook niet altijd heerscht de vreugd
Alléén en ongestoord,
Vaak wordt er ook, wel bij 't genot.
Van 't anders heerlijk levenslot.
Een droeve toon gehoord;
Maar, klinkt dan 't helder vrolijk lied,
Van 't hartlijk minnend kroost
Dan wordt ras ied're zucht gesmoord
Naar 't zwak doch hartlijk lied gehoord
Dat geeft den besten troost.
Dat kroost biedt in het laatste perk
Der oudren levensbaan,
Vervuld met dankbren kinderen. –
Hen al het schoon der reinste min
Als levensruikers aan.

Zoo móet het zijn, zoo zal het zijn,
Ook hiér. Uw dankbre zonen
En dochteren, o, dierbre vrouw,
Die thans verjaard, zij blijven trouw
Hun liefde u steeds betoonen,
God spare tot dat heerlijk doel,
Nog lang uw dierbaar leven,
O, moeder, ja, hij make u sterk,
En schenke u na uw aardsche werk,
De rust, in 't zaalge leven.

10

Aan mijne lieve Moeder
op den 28sten December 1848

Het kind ziet met een blij gelaat
Zijn jaardag te gemoet,
En waant dat hij den koning lijkt,
Als hij met bloemen en siertak prijkt,
En elk hem menschelijk groet.
Geen zorgen drukken 't jeugdig hart
Het denkt aan leed noch ramp.
Geen droer herdenken van 't verleen
Geen toekomst baart hem zorg; alleen
Verheugd hij zich — met damp.
Het meijt of met de jongeling,
Der kindsheid naarm ontgaan.
Zien op hun feest met blij gelaat
Hoe 't parental eën meerder staat,
De toekomst lacht hen aan.

De toekomst biedt hen in 't verschiet:
Eer, roorspoed en geluk,
Een' schitterende levensbaan,
Zij zullen staag op voren gaan,
Zij denken aan geen druk.

Doch, zoo het blij geboortefeest,
In rijper leeftijd naakt,
Dan wordt al 't lief en 't leed herdacht,
Het goede bidden' afgemacht,
En reiner vreugd gesmaakt.

Veel vvenschen van den jongen tyd
Zyn dan alreë voldaan.

Men draagt den Vader, Moedernnaam
Men ziet zijn kroost vol vreugd te saam
En stort een' dankbren traan.

Doch ook niet altyd heerscht de vreugd,
Alleen en ongestoord,
Vaak wordtt er ook, wel by 't genot

Van 't anders heerlijk levenslot,
Een droeve toon gehoord;
Maar, klinkt dan 't helder vrolijk lied,
Van 't hartlijk minnend kruost
Dan wordt ras iedere zucht gesmoord
Naar 't zoet doch hartlijk lied gehoord
Dat geeft den besten troost.

Dat kruost biedt in het laatste perk
Der oudren levensbaan,
Verzuld met dankbren kindersin,
Hun al het schoon der reinste min
Als levensruikers aan.

Zoo moet het zijn, zoo zal het zijn,
Ook hier. Uw dankbre Zoren
En dochteren, O: dierbre vrouwen,
Die thans verjaard, zij blijven trouw
Hun' liefde U steeds betoonen,

God spare tot dat heerlijk doed,
Nog lang 't' duurbaar leven,
O' Moeder, ja, Hij make 't' sterft,
En schenke 't' na 't' aardse werk,
De rust, in 't' zaalge leven.

Laatst bijgewerkt: 25 augustus 2018

www.jacobcremer.nl